

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ., ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.ਜੇ.

**ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।**

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1509.

ਦਸੰਬਰ 20, 1978

**ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1)- ਸੈਕਸ਼ਨ , 3(ਈ) ਅਤੇ 50(2)-
ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1962 ਦਾ 58)— ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1), 18, 19 26
ਅਤੇ 30— ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 3(1) — ਕੀ
ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ — ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੋਰਟ
— ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ — ਕੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।**

ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ"
ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ J ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ
ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਕੰਪਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ
3 ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਰਣਨ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ
ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਪਯੋਗਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ
ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ
ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਈ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
(ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 22)।

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 1 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ।

i ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 361 ਓਵਰਰੂਲਡ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ
ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼
ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਵੱਲੋਂ 2 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 20 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਲਈ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 16, ਅਗਸਤ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਸੀ.ਬੀ. ਗੋਇਲ, ਅਨਿਲ ਕੇ. ਆਹੂਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੈਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਮਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦੂਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਟੀ

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ^{SP} 1977 ਅਤੇ 1510 ਦੇ 1977 ਦੇ ਸਿਵਲ*ਵੀਆਰਵੀਸ ਨੰਬਰ 1509 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਸ਼ੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ (ਭਗੌੜੇ ਹੋਏ, ^ਹੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ। ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਆਪਣੇ 16 ਅਗਸਤ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। .

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁੱਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ,

ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ, ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤੀ। ਬੀ.ਐਸ.ਵਿੱਲੋ, ਜੇ., ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੋਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਇਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਬੀ. ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50(2) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 'ਕੰਪਨੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

- (1) ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਐਕਵਾਇਰ ਲਈ ਸੁੱਕੇ ਇਤਫਾਕ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੰਡ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ।
- (2) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ”।

(6) ਸਮੀਕਰਨ 'ਕੰਪਨੀ' ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3(e) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਸਮੀਕਰਨ 'ਕੰਪਨੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1882, ਜਾਂ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1862 ਤੋਂ 1890 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ।

.. ਕਿੰਗਡਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਇਲ ਚਾਰਟਰ ਜਾਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, .1912 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। .

(7) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਗਵਰਨਮੈਂਟ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੋਮਰੀਓਰੀ ਮੋਹਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਅਤੇ, ਉਕਤ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ. , ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ.

(10) ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟੀ

(11) ਅਗਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ

ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ III ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰੀ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(12) ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(13) ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਮਾਨ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(14) ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਵੇਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ)

(15) ਹੁਣ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੱਭਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ! ਵਲਜੀਭਾਈ ਮੁਲਜੀਭਾਈ ਸੋਨੇਜੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਗੁਜਰਾਤ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕੰਪਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ 3(e)

(17) ਰਾਮ-ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। " ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਲਜੀਭਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 368 'ਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: -

"ਕੰਪਨੀ" ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

- (i) ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (ii) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(18) ਭਾਰਤੀ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਫੂਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 'ਕੰਪਨੀ' ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਵਲਜੀਭਾਈ ਮੂਲਜੀ* ਭਾਈ ਸੋਨੇਜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, (ਸੁਪਰਾ), ਮੁਧੋਲਕਰ, ਜੇ., ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1890
- (2) ਏਆਈਆਰ 1970 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 361.

ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 3(ਈ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਬੀ. ਗੋਇਲ ਨੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿ ਸਿਰਫ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ਰਤ (ii) ਬੈਂਚ

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ Vdljibhai ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਕੰਪਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(e) ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਰਤ (i) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ "ਕੰਪਨੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ thq ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ ਨੰਗੇ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ, ਸ਼ਰਤ (i) ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ, "ਕੰਪਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰ- ਪ੍ਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰਲਾਲ-ਗਿਰਧਾਰੀਲਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋਸ਼ੀ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਆਇਰਲੈਂਡ ਤੋਂ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਕਾਨੂੰਨ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਰਾਜਾ ਰਾਮ-ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2 ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਵਲਜੀਭਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

(21) ਵਲਜੀਭਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਵਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੜਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਈ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ

ਧਾਰਾ 3 (ਈ) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਤ (i) ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਵਲਜੀਭਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਰਤ (ii) ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਸੀਬੀ ਗੋਇਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਰਾਹਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(24) ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(25) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਅਣਗੱਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

(26) ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 22 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1979)1

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ., ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਗਰੀਅਨ, ਬਠਿੰਡਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਜਵਾਬ ਦੋਦਾ ਹੈ

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3558 .

ਦਸੰਬਰ 18, 1978.

7

**ਪੇਪਸੂ ਟੀਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ 13)—ਸੈਕਸ਼ਨ 32-
ਐੱਮ.ਐੱਮ.-ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ (1973 ਦਾ 10)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 13 (3)
ਪੇਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਪਰ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ
ਦਾ ਰਕਬਾ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਏਕੀਕਰਨ ਲਈ — ਘਟਿਆ ਖੇਤਰ**